

Sygn. akt XXII GWzt 42/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział XXII

Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Beata Piwowarska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 2 września 2015 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością** spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

- o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

postanawia:

1. stwierdzić swą niewłaściwość rzeczową;
2. przekazać sprawę do rozpoznania w Wydziale IV Gospodarczym Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie. (art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 16 in principio k.p.c.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym 24 sierpnia 2015 r. w sprawie sygn. akt IV GC 1590/15 Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i - na podstawie przepisu art. 17 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 16 § 5 pkt 3 ustawy z 27 lipca 2011 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz art. 200 § 1 k.p.c. - przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Warszawie XXII Wydziałowi Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z zasadą art. 200 § 2 k.p.c. sąd, któremu sprawa została przekazana, jest tym związany, chyba że sprawę przekazano sądowi wyższego rzędu. Sąd ten w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekaże sprawę innemu sądowi, który uzna za właściwy, nie wyłączając sądu przekazującego.

Zgodnie z art. 16 k.p.c., sądy rejonowe są właściwe do rozpoznawania w I instancji wszystkich spraw, o ile przepis szczególny nie zastrzega dla nich właściwości sądów okręgowych. Ma to miejsce np. w przypadku - wymienionych w art. art. 17 pkt 2 k.p.c. - spraw:

1. o ochronę praw autorskich i pokrewnych (z ustawy z 4/2/1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych);
2. o ochronę wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych, znaków towarowych, oznaczeń geograficznych i topografii układów scalonych (z ustawy z 30/6/2000 r. prawo własności przemysłowej, a także z rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z 26/02/2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i z rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych);
3. o ochronę innych praw na dobrach niematerialnych.

Ustawa prawo własności przemysłowej określa w art. 284 przykładowy katalog roszczeń cywilnoprawnych z zakresu ochrony własności przemysłowej, stanowiących przedmiot spraw rozpoznawanych w I instancji przez sądy okręgowe, są w szczególności sprawy o:

1. ustalenie autorstwa projektu wynalazczego;
2. ustalenie prawa do patentu, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji;
3. wynagrodzenie za korzystanie z projektu wynalazczego;
4. wynagrodzenie za korzystanie z wynalazku, wzoru użytkowego lub topografii dla celów państwowych;
5. odszkodowanie za przejście na Skarb Państwa prawa do patentu lub prawa ochronnego odpowiednio na wynalazek tajny lub na wzór użytkowy tajny;
6. naruszenie patentu, dodatkowego prawa ochronnego, prawa ochronnego lub prawa z rejestracji;
7. stwierdzenie prawa korzystania z wynalazku, wzoru użytkowego albo wzoru przemysłowego w przypadkach określonych w art. 71 i 75 p.w.p.;
8. stwierdzenie prawa używania w ramach lokalnej działalności oznaczenia zarejestrowanego jako znak towarowy na rzecz innej osoby;
9. stwierdzenie prawa używania oznaczenia geograficznego;
10. stwierdzenie utraty prawa używania oznaczenia geograficznego;
11. przeniesienie patentu, prawa ochronnego na wzór użytkowy albo prawa z rejestracji wzoru przemysłowego lub topografii, uzyskanego przez osobę nieuprawnioną;
12. przeniesienie prawa ochronnego na znak towarowy w przypadku określonym w art. 161.

Pomimo, że przepis art. 284 p.w.p. nie zawiera katalogu zamkniętego, należy uznać (zgodnie z założeniami wykładni teleologicznej, odnoszącej się do celu konkretnego przepisu), że swoją dyspozycją obejmuje on sprawy, których bezpośrednim oraz wyłącznym przedmiotem ochrony są prawa podmiotowe własności przemysłowej, dotyczące m.in. wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów przemysłowych i znaków towarowych oraz innych praw na dobrach niematerialnych. Katalog ten nie może być rozszerzany o sprawy o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną, bowiem przedmiotem ochrony na gruncie art. 527 k.c. (tzw. Actio Pauliana) nie są prawa podmiotowe własności przemysłowej sensu stricto lecz konkretna wierzytelność powoda (niezależnie od tego czego ona dotyczy), która nie mogła zostać zaspokojona na skutek krzywdzącej wierzyciela czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z osobą trzecią.

Postanowienia art. 17 pkt 2 k.p.c. nie zostały uzgodnione z regulacją zawartą w art. 284 p.w.p.. Nie jest jasne, czy szczególna regulacja właściwości zawężona jest tylko do spraw o ochronę praw własności przemysłowej (na co wskazywałaby wykładnia językowa przepisu), czy też kognicja sądów okręgowych obejmuje wszystkie sprawy dotyczące praw własności przemysłowej, w tym w szczególności spory wynikające z umów i innych czynności cywilnoprawnych (co byłoby uzasadnione ekonomią procesową i specyfiką spraw). ***De lege lata brakuje jednak podstaw prawnych, by rozszerzać zastosowanie szczególnej regulacji właściwości sądów okręgowych na sprawy, które nie są stricte sprawami o ochronę praw podmiotowych z zakresu własności przemysłowej.*** (Prawo własności przemysłowej. Komentarz, red. P. Kostański, Legalis, teza 2 i 3 do art. 283 p.w.p.)

Należy ponadto stwierdzić, że Sąd Wspólnotowych Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych – Wydział XXII Sądu Okręgowego w Warszawie nie jest rzeczowo właściwy do orzekania w sprawie o stwierdzenie bezskuteczności umowy o przeniesienie prawa do wzoru wspólnotowego, także z tej przyczyny, że nie została ona wymieniona w art. 81 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z 12/12/2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. UE.L.02.3.1, z 5/01/2002 r. Dz.U.UE.L.02.3.1). Przepis ten stanowi, że sądy poszczególnych państw członkowskich Unii Europejskiej właściwe w sprawach wzorów wspólnotowych mają wyłączną kompetencję do orzekania w sprawach:

a) o naruszenie oraz - jeżeli zezwala na to ustawodawstwo krajowe - w przypadku powództw przeciwko działaniom grożącym naruszeniem wzoru wspólnotowego;

b) o stwierdzenie braku naruszenia wzorów wspólnotowych, jeżeli zezwala na to ustawodawstwo krajowe;

c) o unieważnienie niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego;

d) z powództw wzajemnych o unieważnienie wzoru wspólnotowego, złożonego w związku z powództwem wymienionym w pkt a).

Nie znajdując uzasadnienia dla stwierdzenia właściwości rzeczowej, miejscowej i funkcjonalnej Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Wspólnotowego Znaków Towarowych i Wzorów Przemysłowych, należało orzec o przekazaniu sprawy do rozpoznania w Wydziale IV Gospodarczym Sądowi Rejonowemu dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, gdzie prawidłowo złożony został pozew. (art. 200 § 2 w zw. z art. 16 i art. 30 k.p.c.)

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpisy postanowienia doręczyć pełnomocnikowi powoda i pozwanemu z pouczeniem o zażaleniu,
3. k. z wpływem lub za miesiąc.

2/09/2015 r.